

maa altsaa antage, at jeg her er blevet fejl underrettet. I denne Forbindelse vil jeg spørge den højtærede Minister, om de 5,000 Kr. til Staldbedømmelse har været brugte fuldt ud, og hvorledes han vil stille sig til de Foreninger, hvor der paa Grund af Mund- og Klovesyge ikke kan holdes Dyrskuer, og hvor der ikke kan fremstilles Kvæg, thi det vil være nødvendigt at foretage Bedømmelser navnlig af de unge Tyre paa en eller anden Maade for Avlens Skyld. Det maa altsaa ske hjemme eller paa anden Maade, for man kan jo ikke samle dem, da det under saadanne Forhold er forbudt. Det koster imidlertid Penge. Kan den højtærede Minister tænke sig Muligheden af, at Staten yder Støtte til de Distrikter, hvor der paa Grund af Mund- og Klovesyge ikke kan holdes Dyrskue?

Jeg har sagt overfor den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, at jeg synes, hans Afgørelser bliver noget vilkaarlige. Han har kun det at henvise til, at han mente, at alene hvor der var spredt Bebyggelse kunde Andragender bevilges. Men som jeg har paavist, har denne Linie ikke været fulgt, naar man ser hen til, hvor der er givet Bevilling, og hvor der er givet Afslag. Ministeren havde den Opfattelse, at Mælkeydelsen havde stor Betydning. Det er vi alle enige om. Men der er ogsaa andet, der har Betydning, og navnlig i disse Tider er der andet end Mælkeydelsen, der har Betydning.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde, at det ikke har vist sig, at der var fremstillet færre Dyr ved Dyrskuerne, siden Loven af 1912 er traadt i Kraft. Det kan godt være, men det kommer simpelthen af den Grund, at de vedkommende Landboforeninger selv har betalt Præmierne for de Dyr, som er fremstillede. Det har hidtil kun været Tyre, som har været fremstillede, uden at deres Ophavsmødre har været underkastede Kontrol, uden at der altsaa forelaa Regnskab. Dem har Landboforeningerne ikke afvist, men de har saa sagt: Vi maa af vore egne Midler betale Præmierne, og det er sket. Derfor er det hidtil gaaet. Men hvordan det vil gaa, naar til næste Aar Loven træder i Kraft, saaledes at $\frac{6}{7}$ af Køerne paa Forhaand er udelukkede, bliver en anden Sag. Det vil da komme til at gaa ud over det mindre Landbrug. Husmændene er meget flittige Fremstillere af Køer paa Landboforeningernes Skuer, der fremstilles der et meget stort Antal Køer af Husmænd. Men de vil da være ude-

lukkede fra at komme frem og vise, hvad de har, og fra at sammenligne, hvad de har at fremstille, med, hvad andre har fremstillet. Jeg tror, at det vil i høj Grad være en Svækkelse for hele vor Kvægavl, i alt Fald for Jyllands Vedkommende. Jeg skal ikke tale om Forholdene paa Øerne og om, hvorvidt de der maaske er saa fremskredne, at de kan sige: Blæse være med det; naar bare vi kan faa det fremstillet, der er under Kontrol, er vi fornøjede, vi lægger ikke Vægt paa Kødproduktionen. Men for Jyllands Vedkommende tror jeg, det vil være et meget stort Tilbageskridt, naar vi skal ind under saadanne Forhold, hvor paa Forhaand $\frac{6}{7}$ af Køerne udelukkes fra at komme paa Dyrskuer og saa at sige alle Husmænds Køer er afskaarne fra at blive fremstillet. Men er der ingen Villighed til at imødekomme den Trang hos det jydsk Landbrug under de særlige Forhold, hvorunder vi arbejder, der er meget forskellige fra Forholdene paa Øerne, maa vi se, hvordan vi kan komme over det, hvordan vi kan hjælpe os.

Jeg kan indskrænke mig hertil, idet jeg meget vil anbefale det Lovforslag, som er forelagt. Det er ikke Meningens, at man derved vil svække Kontrolarbejdet, paa ingen mulig Maade, men vi tror, at Tiden ikke er inde til at føre Lovens strenge Bestemmelser ud i Livet, og navnlig vil det være meget uheldigt for Jyllands Vedkommende, i hvert Fald for den største Del af Jylland, og saa meget mere uheldigt, som vi staar i en Periode, hvor alt tyder paa, at Kødproduktionen i de magre Egne af Jylland vil blive det mest fordelagtige i den kommende Tid. Jeg mener, at vi under saadanne Forhold ikke her inde fra bør begunstige den fremmede Race, Korthornskvæget, begunstige en Gennemkrydsning og derved en delvis Ødelæggelse af den jydsk Kvæggrace ved at anvende Statens Penge til Præmiering af den for Resten udmærkede Race, som Korthornskvæget kan være. Vi bør ikke foretage noget til Svækkelse og Skade af den nationale jydsk Race, der har vist sig at sidde inde med Udviklingsmuligheder, baade i den ene og den anden Retning eftersom Konjunkturerne kræver det.

Jeg skal dermed meget anbefale, at man med Velvillie tager imod det Lovforslag, vi har fremsat.

Sporon-Fiedler: Jeg tør ikke tilraade at foretage den foreslaaede Ændring af den bestaaende Lov, da det forekommer mig